

ኢየሱስም መለሰ እንዲህም አለ።

2 ፤ በእርግጥ እናንተ ዓይነተኞች ሰዎች ናችሁ፤ ጥበብም ከእናንተ ጋር ይሞታል።

3 ፤ ነገር ግን እኔ ደግሞ እንደ እናንተ ማስተዋል አለኝ፤ ከእናንተም የማንስ አይደለሁም፤ እንደዚህ ያለውን ነገር የማያውቅ ማን ነው?

4 ፤ እግዚአብሔርን የጠራሁ እርሱም የመለሰልኝ እኔ ለባልንጀራው መሳለቂያ እንደሚሆን ሰው ሆኛለሁ፤ ጻድቅና ፍጹም ሰው መሳለቂያ ሆኖአል።

5 ፤ ተዘልሎ በሚቀመጥ ሰው አሳብ መከራ ይናቃል፤ ነገር ግን እግሩን ሊያድጠው ተዘጋጅቶአል።

6 ፤ የቀማኞች ድንኳን በደኅንነት ይኖራል፤ እግዚአብሔርንም የሚያስቈጡ ተዘልለው ተቀምጠዋል፤ እግዚአብሔር ሁሉን በእጃቸው አምጥቶላቸዋል።

7 ፤ አሁን ግን እንስሶችን ጠይቅ፤ ያስተምሩህማል፤ የሰማይንም ወፎች ጠይቅ፤ ይነግሩህማል።

8 ፤ ወይም ለምድር ተናገር፤ እርስዎም ታስተምርሃለች፤ የባሕርም ዓሣዎች ይነግሩሃል።

9 ፤ የእግዚአብሔር እጅ ይህን እንዳደረገ ከእነዚህ ሁሉ የማያውቅ ማን ነው?

10 ፤ የሕያዋን ሁሉ ነፍስ የሰውም ሁሉ መንፈስ በእጁ ናት።

11 ፤ ምላስ መብልን እንደሚቀምስ፤ ጆሮ ቃልን የሚለይ አይደለምን?

12 ፤ በሽምግልና ጊዜ ጥበብ፤ በዘመንስ ርዝመት ማስተዋል ይገኛል።

13 ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ኃይል አለ፤ ለእርሱ ምክርና ማስተዋል አለው።

14 ፤ እነሆ፤ ይፈርሳል፤ የፈረሰውም ተመልሶ አይሠራም፤ በሰውም ቢዘጋበት የሚከፍትለት የለም።

15 ፤ እነሆ፤ ውኆቹን ይከለክላል፤ እነርሱም ይደርቃሉ፤ እንደ ገና ይሰድዳቸዋል፤ ምድሪቱንም ይገለብጣሉ።

16 ፤ ኃይልና ጥበብ በእርሱ ዘንድ ናቸው፤ የሚስተውና የሚያስተው ለእርሱ ናቸው።

17 ፤ መካሮችንም እንደ ዘረፋ ይወስዳቸዋል፤ ፈራጆችንም ያሳብዳል።

18 ፤ የነገሥታትንም እስራት ይፈታል፤ ወገባቸውንም በመታጠቂያ ያስራቸዋል።

19 ፤ ካህናትን እንደ ዘረፋ ይወስዳቸዋል፤ ኃያላንንም ይገለብጣቸዋል።

20 ፤ ከታመኑ ሰዎችም ቋንቋን ያርቃል፤ የሽማግሌዎችንም ማስተዋል ይወስዳቸዋል።

21 ፤ በአለቆች ላይ ንቀትን ያፈስሳል፤ የብርቱዎችንም መታጠቂያ ያላላል።

22 ፤ ጥልቅ ነገር ከጨለማ ይገልጣል፤ የሞትንም ጥላ ወደ ብርሃን ያወጣል።

23 ፤ አሕዛብን ከፍ ከፍ ያደርጋል፤ እነርሱንም ያጠፋል፤ አሕዛብንም ያሰፋል፤ እነርሱንም ያፈልሳቸዋል።

24 ፤ ከምድር አሕዛብ አለቆች ዘንድ ማስተዋልን ይወስዳል፤ መንገድም በሌለበት በረሃ ያቅበዘብዛቸዋል።

25 ፤ ብርሃንም ሳይኖር በጨለማ ይርመስመሳሉ፤ እንደ ሰካራም ይቅበዘበዛሉ።